Ἀντίγραφον

Ἀριθ. πρωτ.: 160.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικὴν Πρεσβείαν

ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1871.

Ἀπόῤῥητος

Τὴν ὑπ' ἀριθ: 3163 ἀπὸ 12 φθίνοντος ὑμετέραν ἔκθεσιν μετὰ πολλῆς ἐπιχαρίας ἀναγνούς, ἐχάρην βλέπων τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Πατριάρχην, ἀξίως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἐντολῆς, θεωροῦντα τὸ πρὸ πολλοῦ λυποῦν τὴν Ἐκκλησίαν βουλγαρικὸν λεγόμενον ζήτημα· τοιαῦτα αἰσθήματα εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀδόλου χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τοιαῦται κρίσεις εἶναι ἄξιαι τῆς πεφωτισμένης διανοίας τοῦ ποιμενάρχου, ἐφ' ᾧ σεμνυνόμεθα.

Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῆς μελλούσης βουλγαρικῆς ἐξαρχίας πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς ἐξαρχίας, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Πατριάρχου εἶναι ἀξία τῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, εὐλόγως θεωροῦντος τὸ ζήτημα τῆς ἐξαρχικῆς ὁροθεσίας ὡς τὸ πάντων οὐσιωδέστατον· ὡς πρὸς τοῦτο δὲ θεωροῦμεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐπαρχίας Βεῤῥοίας, ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς προτάσεις τῆς μικτῆς ἐπιτρο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ πρώην Πατριάρχου, καί τούς ὅρους τοῦ φιρμανίου. ἐπαρχίας Σκοπίων, ὡς εὐτυχέστατα γενομένην.

Περί δέ τῆς λοιπῆς κατά τήν Θράκην πρός βορρᾶν τῶν ὑποκειμένων τῇ Πατριαρχείᾳ ἐπαρχιῶν ὁροθεσίας, δέν δυνάμεθα νά συγκρίνωμεν αὐτήν μετ' ἀκριβείας, διότι ἀγνοοῦμεν τά ὅρια τῶν ἀναφερομένων καζάδων, ὅθεν οὐδέ δυνάμεθα νά τοποθετῶμεν ἀκριβῶς, κατά τά μέρη ταῦτα, τήν μεταξύ Ἐξαρχίας καί τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὁροθετικήν γραμμήν· περιοριζόμεθα λοιπόν εἰς τό νά ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ἡ γραμμή αὕτη πρέπει νά ἦναι ὅσον ἔνεστι ὁμαλή καί διά φυσικῶν ὅρων δι[illegible] καί παραπέμψωμεν ὑμᾶς εἰς τό περί τούτου πραγματευόμενον μέρος τῶν πεμφθεισῶν ὑμῖν ὁδηγιῶν.

Τέλος πεπείσμεθα, ὅτι διά παντός μέσου πρέπει οὐ μόνον νά ἐξοβελισθῶσι τά ἐν 10 § τοῦ φιρμανίου, ἀλλά καί ἴχνος, μηδέ λαβή τις νά ὑπολειφθῇ ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ.

Λαβόντες τό ἀπό   ὑμέτερον κρυπτογραφικόν τηλεγράφημα, ἐσπεύσαμεν να συνεννοηθῶμεν μετά τῆς ἐνταῦθα Ῥωσσικῆς Πρεσβείας καί διά τῆς ἐν Πετρουπόλει ἡμετέρας, καί εὐθέως μετά τῆς Ῥωσσικῆς κυβερνήσεως, περί τῆς

κοινῆς ὑπέρ τῆς λύσεως τοῦ πολυκρότου τούτου ζητήματος συμπράξεως, ἐπί ὅροις διαλλακτικοῦ τινος συμβιβασμοῦ, παρακαλοῦντες τήν Ῥωσσικήν κυβέρνησιν νά μεταχειρισθῇ τήν ἐπί τῶν Βουλγάρων ἐπιρροήν αὐτῆς, ὅπως καταστήσῃ αὐτούς ἧττον ἰταμούς, ὡς πρός τάς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, καί μᾶλλον εὐηκόους πρός τήν παρασκευαζομένην διαλλακτικήν λύσιν, εἰς ἥν ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐπινεύσῃ καί ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης.

Ὁ Ὑπουργός.

Α. Κουμουνδοῦρος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀντίγραφον

Ἀριθ. Πρωτ: 160.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικὴν Πρεσβείαν

ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1871.

Ἀπόρρητος

Τὴν ὑπ' ἀριθ: 3163 ἀπὸ 12 φθίνοντος ὑ-
μετέραν ἔκθεσιν μετὰ πολλῆς ἐπιτασίας ἀναγνούς, ἐχά-
ρην βλέπων τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Πατριάρχην,
ἀξίως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς, θεωροῦντα τὸ πρὸ πολλοῦ
λυπῆσαν τὴν Ἐκκλησίαν βουλγαρικὸν ζήτημα·
τοιαῦτα αἰσθήματα εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀδόλου χριστια-
νικῆς ἀγάπης καὶ τοιαῦται κρίσεις εἶναι ἄξιαι τῆς
πεφωτισμένης διανοίας τοῦ ποιμενάρχου, ἐφ' ᾧ σεμνυ-
νόμεθα.

Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῆς μελλού-
σης βουλγαρικῆς ἐξαρχίας πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλη-
σίαν καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς ἐξαρχίας,
φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Πατριάρχου εἶναι
ἀξία τῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, ὀ-
ρθῶς θεωροῦντος τὸ ζήτημα τῆς ἐξαρχικῆς ὁροθεσίας
ὡς τὸ πάντων οὐσιωδέστατον· ὡς πρὸς τοῦτο δὲ θεω-
ροῦμεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐπαρχίας Βελεσσοῦ,
ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς προτάσεις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ πρώην Πατριάρχου, καὶ τοῖς ὅροις τοῦ φιρμανίου, ἐπαρχίας Σκοπίων, ὡς εὐτυχέστατα γενομένην.

Περὶ δὲ τῆς λοιπῆς κατὰ τὴν Θράκην πρὸς βορρᾶν τῶν ὑποκειμένων τῇ Πατριαρχείᾳ ἐπαρχιῶν ὁροθεσίας, δὲν δυνάμεθα νὰ εὐκρινήσωμεν αὐτὴν μετ' ἀκριβείας, διότι ἀγνοοῦμεν τὰ ὅρια τῶν ἀναφερομένων καζάδων, ὅθεν οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν ἀκριβῶς, κατὰ τὰ μέρη ταῦτα, τὴν μεταξὺ Ἐξαρχίας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὁροθετικὴν γραμμήν· περιοριζόμεθα λοιπὸν εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη πρέπει νὰ ἦναι ὅσον ἔνεστι ὁμαλὴ καὶ διὰ φυσικῶν ὅρων διαχωριζομένη καὶ νὰ παραπέμψωμεν ὑμᾶς εἰς τὸ περὶ τούτου πραγματευόμενον μέρος τῶν πεμφθεισῶν ὑμῖν ὁδηγιῶν.

Τέλος πεπείσμεθα, ὅτι διὰ παντὸς μέσου πρέπει οὐ μόνον νὰ ἐξοβελισθῶσι τὰ ἐν 10 § τοῦ φιρμανίου, ἀλλὰ καὶ ἴχνος, μηδὲ λαβή τις νὰ ὑπομνησθῇ ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ.

Λαβόντες τὸ ἀπὸ ὑμέτερον κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα, ἐσπεύσαμεν νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τῆς ἐνταῦθα Ῥωσσικῆς Πρεσβείας καὶ διὰ τῆς ἐν Πετρουπόλει ἡμετέρας, καὶ εὐθεῖαν μετὰ τῆς Ῥωσσικῆς κυβερνήσεως, περὶ τῆς

κοινῆς ὑπὲρ τῆς λύσεως τοῦ πολυκρότου τούτου ζητήματος συμπράξεως, ἐπὶ ὅροις διαλλακτικοῦ τινος συμβιβασμοῦ, παρακαλοῦντες τὴν Ῥωσσικὴν κυβέρνησιν νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐπὶ τῶν Βουλγάρων ἐπιρροὴν αὐτῆς, ὅπως καταστήσῃ αὐτοὺς ἧττον ἰταμούς, ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, καὶ μᾶλλον εὐηκόους πρὸς τὴν παρασκευαζομένην διαλλακτικὴν λύσιν, εἰς ἣν ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐπινεύσῃ καὶ ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης.

Ὁ Ὑπουργός.

(ὑπογ.) Α. Κουμουνδοῦρος.

Ἀντίγραφον

Ἀριθ. πρωτ: 160.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικὴν Πρεσβείαν

ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1871.

Ἀπόρρητος

Τὴν ὑπ' ἀριθ: 3163 ἀπὸ 12 φθίνοντος ὑμετέραν ἔκθεσιν μετὰ πολλῆς ἐπιστασίας ἀναγνούς, ἐχάρην βλέπων τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Πατριάρχην, ἀξίως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως, θεωροῦντα τὸ πρὸ πολλοῦ λυποῦν τὴν Ἐκκλησίαν βουλγαρικὸν λεγόμενον ζήτημα. τοιαῦτα αἰσθήματα εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀδόλου χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τοιαῦται γνώσεις εἶναι ἄξιαι τῆς περιεσκεμμένης διανοίας τοῦ ποιμενάρχου, ἐφ' ᾧ σεμνυνόμεθα.

Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῆς μελλούσης βουλγαρικῆς ἐξαρχίας πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς ἐξαρχίας, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Πατριάρχου εἶναι ἀξία τῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, εὐλόγως θεωροῦντος τὸ ζήτημα τῆς ἐξαρχικῆς ὁροθεσίας ὡς τὸ πάντων οὐσιωδέστατον· ὡς πρὸς τοῦτο δὲ θεωροῦμεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐπαρχίας Βελεσσοῦ, ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς προτάσεις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς

τῷ πρώην Πατριάρχου, καί τοῖς ὅροις τοῦ φιρμανίου, ἐπαρχίας Σκοπίων, ὡς εὐτυχέστατα γενομένην.

Περί δέ τῆς λοιπῆς κατά τήν Θράκην πρός βορρᾶν τῶν ὑποκειμένων τῇ Πατριαρχείᾳ ἐπαρχιῶν ὁροθεσίας, δέν δυνάμεθα νά εὐκρινήσωμεν αὐτήν μετ' ἀκριβείας, διότι ἀγνοοῦμεν τά ὅρια τῶν ἀναφερομένων καζάδων, ὅθεν οὐδέ δυνάμεθα νά ὁρίσωμεν ἀκριβῶς, κατά τά μέρη ταῦτα, τήν μεταξύ ἐξαρχίας καί τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὁροθετικήν γραμμήν· περιοριζόμεθα λοιπόν εἰς τό νά ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ἡ γραμμή αὕτη πρέπει νά ἦναι ὅσον ἔνεστι ὁμαλή καί διά φυσικῶν ὅρων διαχαρασσομένη καί νά παραπέμψωμεν ὑμᾶς εἰς τό περί τούτου πραγματευόμενον μέρος τῶν πεμφθεισῶν ὑμῖν ὁδηγιῶν.

Τέλος πεπείσμεθα, ὅτι διά παντός μέσου πρέπει οὐ μόνον νά ἐξοβελισθῶσι τά ἐν 10 § τοῦ φιρμανίου, ἀλλά καί ἴχνος, μηδέ λαβῇ τις νά ὑπομνησθῇ ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ.

Λαβόντες τό ἀπό ὑμέτερον κρυπτογραφικόν τηλεγράφημα, ἐσπεύσαμεν νά συνεννοηθῶμεν μετά τῆς ἐνταῦθα Ῥωσσικῆς Πρεσβείας καί διά τῆς ἐν Πετρουπόλει ἡμετέρας, καί εὐθέως μετά τῆς Ῥωσσικῆς κυβερνήσεως, περί τῆς

κοινῆς ὑπέρ τῆς λύσεως τοῦ πολυκρότου τούτου ζητήματος συμπράξεως, ἐπί ὅροις διαλλακτικοῦ τινός συμβιβασμοῦ, παρακαλοῦντες τήν Ῥωσσικήν κυβέρνησιν νά μεταχειρισθῇ τήν ἐπί τῶν Βουλγάρων ἐπιρροήν αὐτῆς, ὅπως καταστήσῃ αὐτούς ἧττον ἐπιμόνους, ὡς πρός τάς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, καί μᾶλλον ἐνδοτικούς πρός τήν παρασκευαζομένην διαλλακτικήν λύσιν, εἰς ἥν ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐπινεύσῃ καί ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης.

Ὁ Ὑπουργός.

(ὑπογ.) Α. Κουμουνδοῦρος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ